

7. În sfârșit, care ajutoare trebuie considerate legale și care ajutoare trebuie considerate ilegale potrivit Comisiei?
8. Căreia dintre părțile la prezentul proces (societatea sau Assessorato) îi revine sarcina de a demonstra că bugetul stabilit de Comisie însăși nu a fost depășit?
9. Eventuala recunoaștere în favoarea întreprinderilor beneficiare a unor dobânzi legale aferente plății tardive a contribuțiilor considerate legale și admisibile este luată în considerare sau nu la stabilirea posibilei depășiri a bugetului autorizat inițial prin Decizia 95/C 343/11 din 14 octombrie 1995?
10. În cazul în care dobânzile sunt luate în considerare la stabilirea depășirii bugetului, ce rată a dobânzii trebuie aplicată?

⁽¹⁾ JO L 077, p. 57.

⁽²⁾ JO L 42, p. 1.

⁽³⁾ JO L 267, p. 29.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 17 februarie 2010 — Danfoss A/S și Sauer-Danfoss ApS/Skatteministeriet

(Cauza C-94/10)

(2010/C 100/47)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Danfoss A/S și Sauer-Danfoss ApS

Pârât: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

1. Dreptul comunitar se opune ca un stat membru să respingă o cerere de rambursare formulată de o întreprindere asupra

căreia a fost transferată o acciză contrară unei directive, atunci când această respingere — în împrejurări precum cele din cauza principală — are motivarea că nu este întreprinderea care a plătit statului taxa?

2. Dreptul comunitar se opune ca un stat membru să respingă o cerere de despăgubire formulată de o întreprindere asupra căreia a fost transferată o acciză contrară unei directive, atunci când această respingere — în împrejurări precum cele din cauza principală — are motivarea invocată de statul membru (mai exact că întreprinderea nu este o parte afectată în mod direct și că nu există nicio legătură de cauzalitate între un eventual prejudiciu și comportamentul care stă la baza răspunderii?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 25 februarie 2010 — Virallinen syyttäjä/Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

(Cauza C-105/10)

(2010/C 100/48)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Virallinen syyttäjä

Pârâți: Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

Întrebările preliminare

1. Cum trebuie interpretat raportul dintre dispozițiile Directivei 2005/85/CE ⁽¹⁾ (directiva privind procedura de azil) și cele din Decizia-cadru 2002/584/JAI ⁽²⁾ în cazul în care persoana a cărei predare este solicitată în temeiul unui mandat european de arestare, care este resortisant al unui stat terț, a formulat o cerere de azil în statul membru care trebuie să execute mandatul, iar cererea de azil este în curs de examinare în același timp cu cauza care privește executarea mandatului de arestare?

- (a) Trebuie să se dea întâietate dreptului de a rămâne în statul membru pe durata examinării cererii, drept prevăzut la articolul 7 alineatul (1) din directivă, sau alineatul (2) al aceluiași articol trebuie interpretat în sensul că executarea mandatului de arestare este un motiv care primează asupra dreptului vizat la alineatul (1)? Cererea de azil în curs de examinare autorizează refuzarea predării în sensul deciziei-cadru, cu toate că acest motiv de refuz nu figurează în articolele 3 și 4 din decizia-cadru?
- (b) Articolul 7 alineatul (2) din directivă trebuie interpretat în sensul că acordă statelor membre o putere discreționară pentru a reglementa în modul pe care îl consideră adecvat, în legislația națională, aspectul vizat la litera (a)?
- (c) Cum trebuie interpretat articolul 7 din directivă din perspectiva întrebărilor precedente în cazul particular în care persoana a cărei predare este solicitată în temeiul unui mandat de arestare a formulat o cerere de azil pentru motive care sunt, în esență, aceleași cu cele pentru care se opune predării?
- (d) În cazul în care se acordă azilul, aceasta are drept consecință împrejurarea că statul care trebuie să efectueze predarea trebuie să o refuze? În plus, în această eventualitate, se face trimitere la cea de a patra întrebare preliminară [punctele a)–c)].
2. Ținând seama, pe de o parte, de principiul care se desprinde din articolul 1 alineatul (2) din decizia-cadru și, pe de altă parte, de dispozițiile articolului 6 alineatul (1) TUE, și de cele ale Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretată decizia-cadru în sensul că, pe lângă motivele de refuz prevăzute la articolele 3 și 4 din decizia în cauză, predarea poate să fie refuzată, în egală măsură, din perspectiva considerentelor (12) și (13) ale acesteia, pentru alte motive, întemeiate pe împrejurările menționate în aceste considerente?
- (a) În cazul în care decizia-cadru trebuie interpretată în acest sens, care sunt motivele pe care statul membru de executare poate sau trebuie să le invoce? Statul membru poate invoca în acest caz principiile de interpretare adoptate, în cadrul Convenției Europene a Drepturilor Omului, de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) în jurisprudența privind extrădarea? Poate acesta să invoce de asemenea motive prin care se extind motivele de refuz în raport cu cele consacrate de CEDO în jurisprudența sa?
- (b) În cazul în care decizia-cadru trebuie interpretată în sensul că executarea unui mandat de arestare poate fi refuzată în egală măsură pentru alte motive decât cele prevăzute la articolele 3 și 4 din decizia menționată, aceasta are drept consecință faptul că decizia-cadru permite statului membru să refuze executarea mandatului de arestare emis în vederea executării unei pedepse din cauza unor împrejurări, referitoare la conținutul sau la motivarea hotărârii pronunțate în statul membru care a emis mandatul ori la legalitatea procedurii care a condus la pronunțarea acestei hotărâri, care impun ca obiecțiile exprimate cu privire la aceste aspecte să fie examinate în statul membru în care este solicitată executarea mandatului? În ce condiții sau pentru care motive anume poate fi avută în vedere o astfel de examinare („revizuire pe fond”)?
- (c) Decizia-cadru trebuie interpretată în sensul că permite statului membru să refuze predarea în temeiul mandatului de arestare emis în vederea executării unei pedepse pentru că există motive serioase să se considere că procedura care a condus la condamnare nu a fost echitabilă întrucât persoana condamnată a fost supusă de autoritățile statului instanței în cauză unor persecuții care s-au concretizat într-o inculpare discriminatorie?
3. Este posibil să se interpreteze dispozițiile deciziei-cadru în sensul că predarea trebuie refuzată în mod definitiv în situația în care poate fi refuzată în mod temporar din considerente grave de ordin umanitar, de exemplu pentru motive de sănătate, în cazul în care caracterul excesiv al predării nu ar putea fi înlăturat prin suspendarea executării?
4. În cazul în care decizia-cadru trebuie interpretată în sensul că este posibil să se refuze executarea mandatului de arestare pentru motive care nu sunt prevăzute în mod expres în decizia-cadru, care sunt condițiile cărora trebuie să le fie subordonat acest refuz, în special atunci când mandatul de arestare a fost emis în vederea executării unei pedepse?
- (a) Trebuie în acest caz să se aplice *mutatis mutandis* dispozițiile articolului 4 alineatul (6) din decizia-cadru? Cu alte cuvinte, refuzul de a executa mandatul impune ca persoana a cărei predare este solicitată să fie resortisant al statului membru de executare sau să își aibă reședința permanentă în acesta, iar statul menționat să se angajeze să pună el însuși în aplicare pedeapsa sau măsura, în conformitate cu propria legislație națională?
- (b) Trebuie cel puțin ca refuzul să fie subordonat împrejurării că statul cărui îi este solicitată predarea să se angajeze să pună el însuși în aplicare pedeapsa sau măsura, în conformitate cu propria legislație națională?

- (c) În cazul în care decizia-cadru trebuie interpretată în sensul că, în anumite cazuri, permite să se refuze executarea unui mandat de arestare emis în vederea executării unei pedepse din cauza unor împrejurări referitoare la conținutul sau la motivarea hotărârii pronunțate în statul membru care a emis mandatul ori la legalitatea procedurii care a condus la pronunțarea acestei hotărâri, refuzul este licit independent de condițiile vizate la literele a) și b)?
5. Ce importanță, din punctul de vedere al executării mandatului de arestare, trebuie sau este posibil să se acorde împrejurării că persoana reținută, care este resortisant al unui stat terț, se opune predării sale invocând faptul că este amenințată, în statul care a emis mandatul de arestare, de expulzarea către un stat terț?
- (a) Ce relevanță are acest motiv de opoziție, ținând seama de dispozițiile deciziei-cadru precum și de obligațiile care incumbă statului membru care a emis mandatul de arestare în privința resortisanților țărilor terțe, în temeiul dreptului Uniunii, din care fac parte, printre altele, Directivele 2004/83/CE ⁽³⁾ și 2005/85/CE a Consiliului?
- (b) În acest context, este relevant articolul 28 alineatul (4) din decizia-cadru, potrivit căruia o persoană care a fost predată în temeiul unui mandat european de arestare nu este extrădată unui stat terț fără consimțământul autorității competente a statului membru care a predat-o? Interdicția în cauză privește, pe lângă predarea ca urmare a unei infracțiuni, și o măsură de îndepărtare de pe teritoriul celeilalte țări, precum expulzarea, și în ce condiții?
6. Instanța națională este ținută de obligația, constatată de Curte la punctele 34 și 42-44 din Hotărârea din 16 iunie 2005 în cauza C-105/03, Pupino, de a interpreta dreptul național în funcție de decizia-cadru, indiferent dacă această interpretare este favorabilă sau defavorabilă persoanei interesate, cu condiția de a nu fi în prezența unuia dintre cazurile vizate la punctele 44 și 45 din hotărâre?

⁽¹⁾ Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, p. 13, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 242)

⁽²⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3)

⁽³⁾ Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, rectificare în JO 2005, L 204, p. 24, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52)

Ordonanța președintelui Camerei a treia a Curții din 15 ianuarie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Sylvia Bienek/Condor Flugdienst GmbH

(Cauza C-525/08) ⁽¹⁾

(2010/C 100/49)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 55, 7.3.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 15 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-313/09) ⁽¹⁾

(2010/C 100/50)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 256, 24.10.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 18 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-328/09) ⁽¹⁾

(2010/C 100/51)

Limba de procedură: estona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 297, 5.12.2009.